

- (I)** ^C Pojd'te všichni dovnitř, ^F pozvěte si všechny známé,
my vám dobrou radu dáme, neboť právě otvíráme,
prodáváme, vyděláme, co kdo chcete, tak to máme,
co nemáme, objednáme, všechno máme, všechno víme,
poradíme, posloužíme.
- (1)** ^C Stál krámek v naší ulici, ^F v něm párky, buřty s hořčicí
^G a bonbóny a sýr a sladký mák, ^C
tam chodíval jsem potají, ^F tak jak to kluci dělají,
^G a ochutnával od okurek lác ^C
^F a pro mou duši nevinnou pan vedoucí byl hrdinou, ^C
^{D7} když po obědě začal prodávat, ^G
^C měl jazyk mrštný jako bič a ^F já byl z něho celý pryč
^G a toužil jsem se prodavačem stát. ^C
- (R)** ^C Pět deka, deset deka, dvacet deka, třicet deka,
^F kilo chleba, kilo cukru, jeden rohlík, jedna veka,
^G všechno máme, co kdo chcete, obchod kvete, jen si račte říct, ^C
^C čtyři kila, deset kilo, dvacet kilo, třicet kilo,
^F navážíme, zabalíme, klaníme se, to by bylo,
^G prosím pěkně, mohu nechat o jedenáct deka víc? ^C
- (2)** Já nezapomněl na svůj cíl a záhy jsem se vyučil
a moh' být ze mě prodavačů král,
jenomže, jak běžel čas, náhle zaslechl jsem hudby hlas
a znenadání na jevišti stál,
i když nejsem králem zpěváků, teď zpívám s partou Fešáků
a nikdo vlastně neví, co jsem zač,
mě potlesk hřeje do uší a mnohý divák netuší,
že mu vlastně zpívá prodavač.
- (R)** Pět deka, deset deka...
- (3)** Vím, že se život rozletí, a sním o konci století,
kdy nikdo neví, co je chvat a shon,
a dětem líčí babička, jak vypadala elpíčka
a co byl vlastně starý gramofon,
i kdyby v roce dva tisíce byla veta po muzice,
obchod je věc stále kvetoucí,
už se vidím, je to krása, ve výloze nápis hlásá:
Michal Tučný, odpovědný vedoucí.
- (R)** Pět deka, deset deka...